

og saa sig til den ærede Minister: Vær saa artig, administrer med den!" Den Gang vilde man ikke høre noget herom, men Forslaget blev fastholdt, skøndt det var aldeles uforsvarligt at give Bevillingen paa den Maade, den da var foreslaet.

Samtidig med, at denne Forhandling stod paa herinde, var Selskabet „Hedebruget" under Opsejling, hvad jeg den Gang godt vidste og ogsaa gjorde opmærksom paa. Det varede ikke længere end til Aaret efter, før Sagen paa ny kom til Forhandling her, og det resulterede da i, som der ogsaa er gjort opmærksom paa, at man gav en Bevilling for 1907—08 paa 1,500 Kr. Derimod holdt man sig ikke den Tanke efterrettelig, jeg havde slaaet til Lyd for første Gang med Hensyn til Vanskeligheden ved at give en saadan Bevilling, saaledes at de Sikkerhedsforanstaltninger, der skulde tages, kom til at ramme, hvor de skulde. Bevillingen voksede forbavsende hurtigt. Allerede Aaret efter var den 15,000 Kr., i 1909—10 43,884 Kr., i 1910—11 92,410 Kr., i 1911—12 90,000 Kr. plus ekstraordinært 25,000 Kr., altsaa i alt 115,000 Kr. Saa var det, Sparekommissionen traadte til og søgte at faa denne Bevilling ud af Verden, og i Fjor kom den saaledes ned paa 90,000 Kr., hvoraf de 60,000 Kr. var ekstraordinært Tilskud, saaledes at det faktiske Tilskud kun skulde være 30,000 Kr. Det er det, Ministeren har foreslaet igen i Aar; men efter yderligere Oplysning fra „Hedebruget" har han ændret det til det, det foreliggende Ændringsforslag gaar ud paa, saaledes at Selskabet i Stedet for 30,000 Kr. faktisk skulde faa 50,000 Kr. til Brug i Aar, og saa skulde der gives 30,000 Kr. til Afbetaling paa den gamle Gæld og ligeledes næste Aar, saaledes at næste Aar var den gamle Gæld helt ude af Verden.

Nu oplyser den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen), at Grænsen oprindelig var saaledes, at kun de, der havde 25 Tdr. Land opdyrket Jord, skulde kunne komme i Betragtning, men at det under Behandlingen her i Salen blev ændret saaledes, at Grænsen blev trukket ved 40 Tdr. Land. Men naar det er saaledes, som ogsaa antydet fra anden Side, at netop denne Udvidelse af Rammen for dem, der kunde søge Understøttelse af denne Bevillings Beløb, er Grunden til, at de 30,000 Kr. ikke har slaaet til, forekommer det mig, at det høje Ting paa en Maade er medansvarligt derfor og maa siges at have en moralsk Forpligtelse til at tage Konsekvenserne. Meningen var nemlig, at der skulde bydes en Bevilling, som kunde

fyldestgøre berettigede Krav. Medens man tidligere gik rask og hurtigt paa uden smaaligt Hensyn til, om det kom rette vedkommende til gode eller ej, har man nu paa forskellig Maade faaet saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, at det er utvivlsomt, at Pengene falder, hvor de bør falde. Naar det er Tilfældet, har den sidste ærede Taler (N. C. Jensen) Ret i, at vi bør give den Bevilling, som tiltrænges. Jeg havde for øvrigt foretrukket, at Ministeren var blevet staaende ved det oprindelig foreslaede, 90,000 Kr., og ikke havde slaaet 10,000 Kr. af, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gør opmærksom paa. Det er det, som har bragt mig til at tage Ordet til Trods for, at jeg overhovedet ikke havde megen Lyst til at træde herop. Det er det, som har bragt mig til at slutte mig til de mange, som har talt væsentlig i samme Retning. Jeg tror, at rent saglig set er det uforsvarligt at knappe af paa Bevillingen, og at vi ved at udvide Rammen for dem, der kan komme i Betragtning, er blevet Skyld i, at der tiltrænges flere Penge, og at vi derfor har en moralsk Forpligtelse til at yde mere. Naar man har ytret Ængstelse for, at det skulde have betænkelige Følger derved, at Hedeopdyrkingen skulde sætte en Mand i Stand til at tjene Kapitaler, har Ministeren jo udtalt sig om det Forhold, idet han har vist, at Tilfældet med Tovborg Jensen falder slet ikke ind herunder. Jeg gjorde selv i 1905—06 opmærksom paa, at der er Hedeopdyrkere, som har god Fordel ved at dyrke Hede op, og at det derfor er forkert at yde Hjælp i Flæng til alle og enhver, hvorimod Hjælpen, ydet efter faste Regler, kun vilde komme rette vedkommende til gode.

Der er sagt, at denne Hjælp kan føre til, at f. Eks. en Mand med i alt 100 Tdr. Land Jord, hvoraf 40 Tdr. Land opdyrket Jord, kunde give sig til at opdyrke lidt over 2 Tdr. Land hvert Aar, og saa vil han i Løbet af en 12—13 Aar have naaet til at faa opdyrket, hvad han kan faa Nytte af, idet han kan foretage denne Opdyrkning uden at falde udenfor Grænsen for Nydelse af denne Hjælp. Men naar man mener, at det er almindeligt, at en saadan Mand saa sælger sin Ejendom og altsaa gennem den ydede Hjælp har beriget sig paa særlig Maade, skal jeg gøre opmærksom paa, at det er rigtigt, hvad Ministeren antydede, at i 19 af 20 Tilfælde opdyrker Manden ikke for at sælge Ejendommen, men netop for at bevare den. Det er sikkert nok det, som sker i de fleste Tilfælde. Den